

ning for særligt Tab, saasom at Telegrafvæsnets Folk rønder paa Tagene og træder Tagsten i Stykker eller gjør Ødelæggelser ved Grunden. Det forekommer mig, at det var et naturligt Værn for Eiendomsretten og for de private Rettigheder, som vi Alle sætte stor Pris paa, om det bestemtes, at nye Anlæg af Telegrafledninger ikke maa ske over privat Grund uden enten de vedkommende Gieres Samtykke, eller at der ialtsald var en Institution, f. Ex. en Kommission, som var sammensat saaledes, at ogsaa den private Mand's Interesse kunde blive varetaget, og som godkjendte Telegrafvæsnets Forbringere, hvor Ledningerne skulde gaa. Det er en Hensigt, jeg vil gjøre; jeg synes, det var en moderat Form. Derved kunde ialtsald den enkelte Borger værges mod, at hans private Interesse bliver gaaet for nær.

C. M. Hansen: Jeg kan i det Væsentlige slutte mig til de 2 første Talere, der berørte alle Hovedpunkterne i denne Lov. Der falder dog en Ytring, som foranlediger mig til en Bemærkning, og det er den, at man frygtede for, at Telefonerne vilde være til Skade for Statstelegrafen. Det er nu min Overbevisning, at de meget vilde fremme Brugen af Statstelegrafen, de vilde fremkalde et større Handelsrøre omkring Byerne paa Landet, saa at man meget ofte vil faae Anledning til at bruge Statstelegrafen. Der er mange Telegrammer, som nu blive holdte tilbage af Folk, der bo 1—2—3 Mil fra en Station, fordi de enten paa Grund af Postgangen ikke kunne faae Telegrammet afsted førend den følgende Dag, eller ogsaa fordi de trykke sig ved at gjøre en saadan Rejse eller ved at sende et Bud. Naar de derimod med en ringe Bekostning gennem Telefonen kunne faae deres Telegram afsted med Statstelegrafen, saa vil denne langt hyppigere blive brugt. Jeg tror, at jo flere Telefoner der blive anlagte, desto mere vil Statstelegrafen blive brugt.

Oxenboll: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Oxenboll: Den korte Bemærkning, jeg vil gjøre, er, at det er sørgeligt, naar man saaledes bliver misforstaaet. Jeg troede, at jeg havde været saa overordentlig besteden, idet jeg kun fremdrog et eneste Punkt i Lovforslaget. Der er forresten mange flere, som jeg kunde have lyst til at gjøre Bemærkning

om, men jeg vil nøies med at sige, at, naar den ærede Minister sigtede mig for at fremstille utaalelige Tilstande, da var dette ikke min Mening. Min Mening var kun, at jeg vilde værge Kommunerne og tildeels ogsaa de Private paa samme Maade, som det ærede Medlem fra Frederiksberg (Schlegel) nylig gjorde, mod at der fratages dem noget af den Myndighed, som naturligen tilkommer dem. Dertil indstrænkede hele mit Foredrag sig. (Fischer: Og til Straffebestemmelserne). Naar det ærede Medlem absolut vil fremhæve det Punkt, vil jeg blot gjøre ham opmærksom paa en ny Straffetheori, som er indført i § 2, og som er høist mærkelig, nemlig, at, naar en ikke tilladt Telegraf har eksisteret f. Ex. i et Aar — og det beror jo paa Telegrafvæsenet, om og hvornaar den Mand, der har anlagt den, skal sættes under Tiltale — saa kan han, naar han har brugt den 100 eller 200 Gange i det Aar, faae Mulkt for hvert Telegram. Det er en Straffetheori, som vi ikke kjende noget andet Sted, og jeg tror, at det er heldigt at holde Straffene nogenlunde overensstemmende med de Theorier, der ere nedlagte i Straffeloven.

Indenrigsministeren (Steel): Til det ærede Medlem, som nu mente at have været saa overmaade besteden i sine Udtalelser, vil jeg sige, at det, at man holder sig til et enkelt Punkt — det gjorde det ærede Medlem nu forøvrigt ikke — ikke er noget Bevis for, at man ikke gaar temmelig strengt tilværks mod det foreliggende Forslag. Det kan man godt gjøre paa et enkelt Punkt ved at udbrede sig meget vidtløftigt over alle de Ulykker, som dette Punkt kan føre til. Men det var ikke min Mening at rette nogen alvorlig Bebreidelse mod det ærede Medlem, og jeg kjender som sagt hans Gyne til at fremdrage Alt, hvad der kan tjene til Oplysning af en Sag og fremstille det i et særligt grelt Lys, naar det er Noget, som ikke holder af. Det er nu hans Maade, som Ingen tager ham ilde op efter hele den Maade, hvorpaa han fremkommer med sine Udtalelser. — Jeg glemte at sige et Par Ord med Hensyn til Straffebestemmelserne. Dem har man ved Forsæt søgt at gjøre strenge. Det kan være, at en Telegrafist eller en Telegrafembedsmand kan gjøre en Meddelelse om, hvad der er passeret, f. Ex. at der er kommet et Telegram, som kan være af den alleruhyldigste Natur; det kan ogsaa være, at en Telegrafembedsmand kan gjøre den samme Meddelelse, nemlig at der er kommet et Telegram, og at denne Meddelelse netop indeholder det, som den Vedkommende vil vide. Men at Nytten af og Tilliden til Telegrafen be-